

Hogni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Bosse á súkklu eftir hvítvíni

Eyri hundrað árum síðani, nei, tvætl, það var í 1973 (tað eru tó næstan hundrað ár síðani) var eg í Den rejsende højskole.

Hann var tá fluttur av Fanø, har hann byrjaði, til Tvind í

Norðurjútlandi. Tætt við lítla býin Ulfborg. Úti á bølandinum, tey siga har niðri og langt úti.

Ætlaði at fara til India við nøkrum fólki, sum eg fann í lýsing í Information. Men tað varð sum frá leið av ongum, so eg fór í staðin fyri í Den rejsende højskole.

Har skuldi alt avgreiðast í fullari semju. Í plenumi, og tey vóru long, vardu oftast heilan dag, tí øll skuldu verða samd.

Atkvøðugreiðslur vóru forbodnar. Tær vóru meirilutaeinaraði, meirilutadiktaturur.

Meirilurin ræður í einum demokratii, men bara ikki har í Tvind. Har var meirilutin einaraði.

Vit sparkaðu anarkistiskan fótbold í frikorterunum. Fótboldur uttan reglur. Hann lærdu vit av teimum, sum løsu til lærara á Det nødvendige seminarum, sum eisini var har í Tvind.

Ein sunnudag keddu vit okkum. Ein svii, haldi hann kallaðist Bosse (fornavn ikki eftirnavn), og eg tóku hvør sína súkklu og fóru út í bølandið.

Súkklaðu eina góða løtu, hann súkklaði skjótt, sviin. Tey áttu at kalla meg hvirluna, segði

hann á svenskum, sum eg ikki dugi at endurgeva rætt.

Vit funnu so tað, vit leitaðu eftir, ein handil, ein keypmann.

Gjördu, sum gjørt varð tá. Fóru aftur um handilin og bankaðu á dyrnar har vóru. Tá búðu keypmaðurin og húski hansara aftan fyri handilin ella yvir honum. Hann var heima, tíbetur, og vit keyptu tvær fløskur av bíligum hvítvíni frá honum.

Súkklaði av stað aftur, til vit funnu eitt gott stað at seta okkum at drekka. Sótu har millum trøini ein gráan sunnudag í mai og drukka bíligt hvítvín av fløskuni og hugsaðu um alt annað enn Tvind og demokrati.

Haldi ikki, útferðin fekk nakar avleiðingar, aðrar enn timburmenn av bíligum hvítvíni. Eingin sá okkum taka súkkur og fara. Eingin sá okkum koma aftur.

Ella hava tey hildið, at vit vóru so sunnir og hugsaðu um heilsuna. Hetta var ein serlig ferð, ein góð ferð, minnst eg enn, 45 ár seinni.

Vit sótu úti í skóginum og drukku hvítvín. Súkkulnar løgu við vegin.

Hetta var ein fríløta frá demokratiska heilatvátinum. Vit vóru í lívinum eina løtu. Vit saknaðu lívið. Og funnu tað har í norðurjútiska skóginum.

Vit tóku okkum frælsi, sníktu okkum og fóru út í ein gráan

sunnudag eina løtu seinnaftur.

Funnu heim aftur í skúlan og so í plenum, minnst ikki um hvat. Kanska var tað um, hvør átti at vaska trappuna við eina lon. Kanska var tað enntá lonin, har sum eg og svenskarin svóvu.

Veit ikki, hvat bleiv av Bosse. Haldi, hann gavst, áðrenn vit fóru út at koyra til India í gomlum buss-um.

Í bussunum helt demokratiið fram. Men við teimum umstøðum, sum har vóru, var ringt at handfara og umsita tað.

Demokrati kann bara brúkast, tá umstøðurnar eru út í æsir góðar.

Og tá kann tað heldur ikki brúkast, hóast nógv lættari er at reypa av tí tá.

Bosse er uttan iva farin aftur til Svøríkis, har sum demokratiið er í hásæti. Har sum ráðharrar verða dripnir í gøtunum. Einasta land á okkara leiðum, sum slíkt hendir.

Men tað var ikki Bosse, tí hann var ein friðarmaður, hóast hann súkklaði sum eitt ørt á donsku vegunum.

Okkara útferð varð ikki nevnd á dagliga alfundinum.

Eg drekki eina skál fyri Bosse her í frælsinum, í reyðvíni tó, hon verður, tí eg drekki helst ikki hvítvín, uttan í neyð. Mangt verður í neyðini nýtt.

Nakað sum Nonnuskúlin hann var, Den rejsende højskole.

Nógv fólk hava sent samkenslukvøðu

Umleið 150 føroyingar hava skrivað í samkenslubókina í sambandi við deyða Heindrikk prins

Seinastu vikurnar hava fólk havt høvi at skriva eina samkenslukvøðu til kongshúsið í sambandi við, at Heindrikkur prinsur doyði, og sambært ríkisumboðnum eru tey mong, sum hava nýtt høvið.

- Eg vil meta at okkurt um 150 fólk hava skrivað í bókina, sigur

Lene Moyell Johansen, ríkisumboð. Kondolansubókin lá fyrst frammi hjá Ríkisumboðnum í Havn, men síðani hevur hon ferðast kring landið.

- Vit settu okkum í samband við nakrar kommunur og spurdu, um tey vóru áhugað í at fáa bókina og fleiri tóku av. Eg síggi eisini, at í

Samkenslubókin hevur ferðast kring landið

øllum stöðunum, sum bókina hevur verið, eru fólk komin og hava skrivað eina heilsan, sigur hon.

Tað er ymiskt, hvussu nógv fólk skriva. Onkur hevur bara skrivað navn sitt í bókina, meðan onnur hava skrivað longri heilsanir og

millum annað greitt frá teirra minnum av prinsinum, sála.

- Fólk hava í fleiri førum eisini vent sær til okkara og greitt frá, hvussu væl teimum hevur dámað Heindrik, prins. Nógv siga, at tey halda, at hansa lyndi hevur passað

væl til føroyska fólkið, sigur Lene Moyell Johansen.

Onkrir skúlaflokkar hava eisini nýtt høvi at senda eina heilsan og hava teknað nakrar tekningar, sum nú verða sendar til Kongshúsið saman við kondolansubókini.